

bus cubitalibus, & in eorum cacumine capitulis oliuæ magnitudine: flore croci: semine candido aut fuluo, oblongo, anguloso; illo flore in obsoniis vtuntur. Seminis verò contusi & expressi succus ex aqua mulsæ aut gallinacæ iuiculo aluum purgat, sed stomacho aduersatur. Fiunt & ex eo placentulæ aluum emollientes, adiectis succo amygdalis, nitro, aniso & melle cocto. Ha in frusta quatuor diuiduntur, quæ nucis iuglandis magnitudinem impleant: è quibus ante cœnam duo triuæ sumi oportet. Ratio temperandi ea est, vt accipiantur, cnicus candidi sextarius vnus, nucum Thasiarum seu amygdalarum tostarum & decorticatarum cyathi tres, anisi sextarius vnus, aphronitri drachma vna, cum carne caricarum numero triginta. Cæterum seminis succus lactiam coagulat, ipsumque ad solucendam aluum efficacius reddit.

De Lino Zostide, seu Mercuriali.

CAP. CXCI.

LINOZOSTIN aliqui parthenium, alij Mercurij herbulam appellant. Folia habet ocimi, helxinæ cognata, sed minora: ramulos duplici geniculorum nodo cinctos, & alarum cauis multis inque densis praeditos: semine, feminæ quidē, racemolum atque copiosum: mari verò, iuxta folia paruum

ac

acrotundum, ceu binos testiculos vnâ cohærentes. Torus autem frutex dodrantalis est, aut etiam maior. Vtraque aluum ciet, si oleum vice mandatur. Cocta verò in aqua, epoto iure, bilem aquosâque detrahit. Creduntur autem folia trita si bibantur, arque etiam à purgatione menstrua verendis admooueantur, vt fœminæ concipiantur facere: maris verò folia similiter vsurpata, vt masculi gignantur efficere.

De Cynocrambe. CAP. CXCII.

CYNIA seu cynocrâbe, aliis mercurialis syluestris mas, cauliculum emittit binum palmorum altitudine, mollem ac subalbidum: folia mercuriali aut hederæ similia, certis interstitiis candicantia: semen foliis adiacet paruum ac rotundum. Folia cum caulibus olerum instar pota, vim alui ciendę habent. Ius verò decocti, bilem aquosâque detrahit.

De Heliotropio magno, seu Solari herba maiore.

CAP. CXCIII.

HELIOTROPIVM magnum aliqui à floribus figura Scorpiuron appellauere: cæteri heliotropium, quoniam folia sua cum inclinante sole circumagat. Folia ocimi habet, hirsutiora tamen, nigriora maioraque: ramulos ab ima radice ternos, quaternos, quinove, compluribus alis concauos: flo-

Kk. j.

rem in ipsorum cacuminibus candidum, purpurascentem, qui ad similitudinem caudæ scorpionis incuruatur. Radix gracilis est atque superuacua. Nasquitur in asperis. Huius manualis fasciculus ex aqua decoctus & potus, pituitam biléinque per aluum extrahit. Prodest & contra scorpionum ictus ex vino bibitum, atque etiam illitum: ad arcendos verò conceptus, amuleti instar adalligatur. Aiunt porro seminis grana quatuor hora vna ante accessionem cū vino pota, quartanas finire: tria verò, tertianas. Illitum autem semen, myrmecias, pensiles verrucas, thymos & epinyctidas exiccat. At folia podagris luxatisque, & infantium adustioni, quam sriasiu vocant, vtiliter illinuntur. Menses eadem cient: atque etiam partus trita & imposita pellunt.

De Heliotropio paruo.

CAP. CXCIII.

HELIOTROPION paruum, (quod & alio nomine Scorpiuros vocatur,) nascitur in palustribus, & iuxta lacus, foliis antedicto proximis, ac rotundioribus: semine rotundo, pensilium verrucarum modo dependente. Herba cū semine pota, additis nitro, hysopo, cardamomo & aqua, valet ad latos teretesque lumbricos excutiendos: quin & pensiles verrucas cum sale illita tollit.

De

De Scorpioide. CAP. CXCv.

SCORPIOIDES herbula est, foliis paucis, & semine caudæ scorpionis effigie. Hæc illita, contra scorpionum ictus præsentaneo sunt auxilio.

Quarti libri finis.

PEDACII DIO-
SCORIDIS ANA-

zarbæi, De medica materia

Liber quintus.

IANO ANTONIO SARA-
CENO LVGDVNABO,
INTERPRETE.

QVINTAM superioribus qua-
tuor libris, amicissime Aræ,
de aromatibus. oleis, vnguen-
tis, arboribus & earundem
fructibus atque lacrymis: i-
témque de animalibus, mel-
le, lacte, adipe, cerealibus & oleribus egimus:

Kk. ij.